

عنوان مقاله:

«قصاص بدون اذن حاکم» از منظر محقق اردبیلی و قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقهی، دوره 17، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

فاطمه کوه میشی - دانشجوی دکتری گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

منصور امیرزاده جبرکلی - استادیار گروه آموزشی فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد تربت حیدریه، دانشگاه آزاد اسلامی، تربت حیدریه، ایران

حسین صابری - استاد گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

فقه‌ها بنا بر نص شارع مقدس، در خصوص حق قصاص برای ولی دم متفق القول اند، از موارد اختلافی آنان، مسئله مبادرت ولیدم در اجرای قصاص به اذن حاکم یا بدون اذن حاکم بوده است. در این خصوص فقها اقوالی ارائه کرده‌اند. مشهور فقها مانند شیخ طوسی، قائل به لزوم اذن حاکم در مرحله صدور حکم قصاص و مرحله اجرای آن شده‌اند. گروهی مانند محقق حلی فقط به لزوم اذن حاکم در مرحله صدور حکم قصاص رای داده‌اند و معدودی چون محقق اردبیلی قائل به عدم لزوم اذن حاکم در هر دو مرحله بوده‌اند. این پژوهش که با روش تحلیلی و با استفاده از داده‌های کتابخانه‌ای تدوین یافته، پس از طرح نظرهای فقها و دلایل هر کدام، در پی پاسخگویی به این پرسش است که آرای کدام گروه براساس ادله نقلی و عقلی، مقبول است و قانون مجازات اسلامی، ماخوذ از کدام قول است. نتایج پژوهش، بیانگر آن است که قول مشهور با توجه به ادله نقلی و عقلی، موجه و معتبر است و قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ مقتبس از آن است. همچنین می‌توان دریافت که آرای محقق اردبیلی در این موضوع از درجه اعتبار برخوردار نیست.

کلمات کلیدی:

اذن حاکم، قصاص، قانون مجازات اسلامی، محقق اردبیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1520568>

